

— Men, anmärkte länsmannen, inte kan den där silverpjäsen vara lämplig att säljas av en sådan figur, som du iklätt dig. Därtill synes det mig vara allt för dyrbart.

— Jo, just på grund av dess metallvärde är det synnerligen lämpligt i min hand. Gubben skall tänka, att det är stulet och blir därigenom mera pigg på saken, ty han tror sig få det för gott pris. Men jag skall nog veta att pruta emot och kan därunder kanske få en eller annan upplysning.

De båda vännerna skildes nu åt med den överenskommelsen, att Bastman skulle gå på Dramaten, där ett intressant stycke gavs, och efter spektaklets slut skulle de åter träffas på Operakaféet.